

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119208323
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119208323.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. Y. nar. XX.XX.XXXX, bytom R. 7, G. Z., zastúpený splnomocneným zástupcom: Pomoc a Ochrana Ľuďom o. z., IČO: 51563193, so sídlom Trakovice 158, o zaplatenie sumy 2.838,45,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.878,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.878,20 eur od 23.01.2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,22 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručенou súdu dňa 02.10.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.838,45 eur,- s príslušenstvom - úroky z omeškania vo výške 5% ročne od 04.03.2017 a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako právny nástupca pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., z titulu zlúčenia spoločnosti, si uplatňuje pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný a pôvodný žalobca uzatvorili dňa 28.08.2015 zmluvu o pôžičke č. 6214858/6580505221, na základe ktorej bola žalobcovi poskytnutá suma 3.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 86,18 eur. Do dňa podania žaloby uhradil sumu 1.121,8 eur. Vzhľadom na to, že porušil svoju povinnosť platiť splátky riadne a včas, žalobca dňa 29.12.2016 listom "predžalobná upomienka" vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v lehote 30 dní, pričom ho upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia dlhu. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.02.2017 žalobca úver zosplatnil, o čom bola žalovaný informovaný listom z 26.02.2017 "Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru". Žalovaný dosiaľ dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.838,45 eur, ktorá pozostáva zo súčtu splátok do zosplatnenia, sumy po zosplatnení po odpočítaní sumy 1.121,80 eur. Súčasne si žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania od šiesteho dňa po doručení oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru, ktoré bolo odoslané obyčajnou poštou.

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 23.01.2020. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom zástupcu spotrebiteľov, podaním doručeným súdu 13.2.2020. Žalovaný celý nárok žalobcu poprel čo do výšky a dôvodu. Uviedol, že zmluva o úvere je formulárovou zmluvou, neobsahuje povinné zákonné náležitosti, žalobca nepreukázal poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému, zmluva obsahuje nesprávne uvedenú výšku RPMN a celkovú cenu úveru, neobsahuje právo spotrebiteľa

vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, neobsahuje poplatky za vedenie účtov, absentuje úroková sadzba v prípade omeškania s platením splátok. Žalovaný uviedol, že nemal možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver, poisťná zmluva nebola žalovanému predložená a poistenie nebolo individuálne dojednané. Žalovaný poprel, že by mu žalobca doručil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom svoje bydlisko nezmenil a doručovanú poštu preberá. Okrem toho, žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru, keďže si nepreveril bonitu žalovaného. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania, keď k zosplatneniu malo dôjsť 21.02.2016, nárok žalobcu sa preto premlčal 21.02.2019.

4. Žalobca v replike uviedol, že uzatvorená zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

5. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.08.2020. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený, a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru, ako aj o termíne konečnej splatnosti.

6. Žalobca je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku. Podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Poukázal na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka“. Uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 17 splátok evidoval úhradu necelých 14 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania so 14. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.10.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.12.2016 (pozn. súdu správne malo byť zrejme 20.10.2016), pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.12.2019 (pozn. súdu správne malo byť zrejme 20.10.2019). Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Poukázal na text predžalobnej upomienky, pričom uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.10.2016. Dodatočne k mimoriadnemu zosplatneniu žalobca uviedol, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Žalobca však poukazuje na skutočnosť, že žalovanému bola pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zaslaná výzva spolu s doručenkou v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodit' záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a

toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 12.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne úhrady, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. Veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplatneniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. Žalobca zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatniť úver skôr než 19.02.2017 nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.02.2017. Právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.01.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.01.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne.

7. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca v replike uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky, podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná.

8. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zasielal žalobca žalovanému obyčajnou poštou, keďže už skôr mu zasielal výzvu s doručenkou v ktorej bol upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Tiež uviedol, že o zosplatnení sa mohol žalovaný dozvedieť aj z doručenej žaloby. Žalobca poukázal aj na spôsob vyčíslenia hodnoty RPMN, pričom hodnota uvedená v zmluve je určená na základe výšky úveru 3.000 eur, mesačnej splátky 83,75 eur, dobe splácania 60 splátok. Poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale fakultatívnym nákladom, čo je v zmluve vyjadrené tým, že poistenie nie je povinné a jeho uzavretie nebolo podmienkou pre získanie úveru.

9. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými do spisu žalobcom: Notárska zápisnicou N3283/2017, NZ 54215/2017; prehľad splátok a úhrad na č.l. 10, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6580505221 č.l. 11-15, predžalobná upomienka z 29.12.2016 č.l. 15 - rub, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 16, doručenka č.l. 17, prehľad z úverovej kalkulačky č.l. 43-44, 47; oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 72, potvrdenie o poskytnutí úveru na č.l. 104.

10. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ a žalovaný ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ uzavreli dňa 28.08.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku v sume 3.000,- eur, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 2.025 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach vo výške 86,18 eur s poistením, celkom tak mala vrátiť sumu 5.025 eur (uvedená ako celková čiastka). Ročná úroková sadzba bola dojednaná fixná vo výške 25% a RPMN bola vo výške 25%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 18,01%. Termín splatnosti prvej splátky bol uvedený dňom 20.9.2015 a splatnosť ostatných splátok bola dohodnutá na 20. deň v mesiaci. Z článku 12 ods. 12.2 zmluvných podmienok vyplýva, že "spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky

spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace. Z čl. II zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovaný bol v danom čase zamestnancom MV SR, od 12/1991, jeho čistý mesačný príjem je 1.100 eur, mesačné finančné náklady má 500 eur, iné mesačné výdavky 10 eur, pričom je na zmluve vyznačené, že žalovaný predložil žalobcovi potvrdenie o svojom príjme (zmluva o spotrebiteľskom úvere).

11. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000 eur dňa 28.08.2015, a to bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovaného (potvrdenie o poskytnutí úveru).

12. Podľa čl. 3 zmluvy o úvere zvolením si jedného zo súboru poistenia vyjadruje dlžník svoj súhlas s poistením schopnosti splácať úver. Poistenie vzniká na základe Rámцovej zmluvy o poistení č. SLP2014 uzatvorenej medzi žalobcom ako poisťníkom a Poisťovňou Cardiff Slovakia. Vytlačením krížikom je v texte zmluvy vyznačený základný súbor poistenia, s tým, že výška poistného za každé poistné obdobie je 2,9% z dojednanej výšky pravidelnej mesačnej splátky. Ďalej je v texte zmluvy uvedené, že „v prípade vyznačenia žiadosti o súbor niektorého vyššie uvedeného poistenia žiadam a súhlasím s predmetným poistením vo zvolenom rozsahu podľa RToP a VPP“.

13. Žalovaný podľa prehľadu splátok a úhrad zaplatil riadne 10 splátok vo výške 86,18 eur (za mesiace 9,10,11/2015, 3-9/2016) a jednu splátku vo výške 260 eur dňa 25.02.2016, pričom túto úhradu žalobca započítal na splátky splatné za mesiac 12/2015, 1/2016 a 2/2016: Poslednú splátku uhradil dňa 22.09.2016 za mesiac 9/2016. Žalovaný splátku splatnú za mesiac 10/2016 a splátky splatné v nasledujúcich mesiacoch neuhradil (prehľad splátok a úhrad).

14. Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2016 vyzval predchodca žalobcu žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v sume 257,08 eur, s upozornením, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Predžalobnú upomienku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote (predžalobná upomienka, doručenka).

15. Podľa tvrdenia žalobcu následne úver zosplatiť ku dňu 26.02.2017 "Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", zo dňa 26.02.2017 a toto oznámenie doručil žalovanému obyčajnou poštou (oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti).

16. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) tak ako sú uvedené v zátvorkách pri jednotlivých skutkových zisteniach. Všetky skutkové zistenia uvedené v bodoch 10 až 14 sú len reprodukciou obsahu listín, alebo vychádzajú z tvrdení strany, ktoré druhá strana nijako nepopierala. Skutkové zistenie uvedené v bode 15 žalovaný účinne poprel, pričom žalobca nepredložil na preukázanie svojho skutkového tvrdenia žiadny dôkaz, preto súd považuje tvrdenie žalobcu, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti dourčil žalovanému za nepreukázané. Doručenka založená v súdnom spise ako dôkaz preukazuje výlučne doručenie výzvy na úhradu omeškaných splátok, vzhľadom na čas vyznačeného odoslania zásielky, ktorý .

17. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu (ako právneho nástupcu pôvodného žalobcu v zmysle oznámenia o postúpení pohľadávky) je čiastočne dôvodný.

20. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany uviedol, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko hodnota RPMN nie je uvedená správne. Do vzorca na výpočet RPMN nie je zahrnuté poistné, ktoré mal žalobca zohľadniť pri výpočte, nakoľko žalovaný nemal možnosť sa dobrovoľne rozhodnúť, či uzatvorí poistnú zmluvu.

21. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, a podľa § 2 písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) a podľa § 11 ods. 1 písm. d) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaný mal možnosť výberu, či poistenie schopnosti splácať úver uzatvorí, alebo jeho uzatvorenie mohol odmietnuť bez toho, aby tým bolo dotknutá možnosť uzatvoriť samotnú zmluvu o úvere. Žalobca poukazoval na to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že poistenie nie je povinné. Konkrétny poistný produkt bol obsiahnutý priamo vo formulárovej zmluve o úvere, ktorú predkladal žalobca ako veriteľ. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť slobodného výberu, či sa pre prípad nemožnosti splácať úver poisť alebo nie. Žalobca nepreukázal ani to, že by žalovaný ako spotrebiteľ, ktorému bola predložená formulárová zmluva mal vôbec možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere ohľadom poistenia. Pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy pritom platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Žalobca tvrdí, že žalovaný sa slobodne rozhodol pre poistenie. Žalobcu ale zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že žalovanému bola preukázateľne poskytnutá možnosť rozhodnúť sa, či poistenie uzatvorí alebo odmietne a poistnú zmluvu neuzatvorí. Z obsahu zmluvy o úvere pritom nevyplýva žiadna, dokonca ani potenciálna možnosť žalovaného ako dlžníka samostatne a nezávisle v čase uzatvorenia zmluvy o úvere slobodne a preukázateľne odmietnuť, alebo zvoliť si poistenie schopnosti splácať úver. Jediná možnosť, ktorú mohol žalovaný využiť bol výber konkrétneho typu poistenia, čo nie je postačujúce na preukázanie toho, že žalovaný mohol poistenie odmietnuť. Žalobca tak nepreukázal reálnu možnosť žalovaného poistenie odmietnuť alebo zvoliť, žalobca len tvrdí, že poistenie nebolo povinné, ale už nepreukázal, že umožnil žalovanému poistenie aj odmietnuť.

26. Krajský súd v Tmave, v rozhodnutí sp. zn. 10CoCsp/58/2020, o reálnej možnosti spotrebiteľa rozhodnúť sa pre poistenie uviedol, že „spotrebiteľovi má byť daná a navonok aj preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle, či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj dohodu o poistení alebo nie. Dohoda o poistení úveru má potom charakter doplnkového vedľajšieho zmluvného dojednania uzavretého, aby spotrebiteľ získal úver za dohodnutých podmienok. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstáť, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravovala žalobkyňa ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní“.

27. Rovnako aj Krajský súd v Nitre, v konaní sp. zn. 8CoCsp/6/2020, dospel k záveru, že „uzatvorením zmluvy o úvere spotrebiteľ zároveň uzatvoril zmluvu o poistení bez toho, aby mal možnosť uzatvorenie tohto poistenia odmietnuť. V čl. I je dojednané doplnkové poistenie úveru typ A. Zmluva neobsahuje či už vyhlásenie alebo iný prejav vôle dlžníka o výbere konkrétneho typu zmluvného poistenia, ktoré si on sám vybral. Je zrejmé, že zmluva bola vopred pripravená bankou a spotrebiteľ nemal možnosť do obsahu zmluvy zasahovať. Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, zdá sa byť spravodlivé vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej. Rozumným sa preto zdá postulovať, podľa ktorého tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacero možných výkladov, musí sám preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a nie naopak (nález Ústavného súdu SR z 19. júna 2008, sp. zn. I. ÚS 243/07). S poukazom aj na citovaný nález Ústavného súdu SR, a keď žalovaný v konaní nepreukázal, že by spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, hoci zo zmluvy o úvere výslovne nevyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou poskytnutia úveru, je potrebné myslieť na spotrebiteľa ako slabšiu stranu, ktorej je nevyhnutné poskytovať zvýšenú ochranu, a keďže tento nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie poistenia, je potrebné poistenie zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť a aj do výpočtu RMPN, a preto bol správny záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) bezúročný a bez poplatkov“.

28. Na podporu svojho záveru o tom, že žalobca neumožnil žalovanému slobodne sa rozhodnúť pre poistenie úveru, ak zmluva o úvere neobsahovala konkrétnu a reálnu možnosť uzatvoriť poistnú zmluvu, súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/205/2019, v zmysle ktorého „zmluva o úvere nedáva spotrebiteľovi možnosť poistenie odmietnuť napr. zaškrtnutím špeciálneho políčka určeného na odmietnutie poistenia. Spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že uzavretie poistenia bolo podmienkou získania úveru“. Rovnaký záver uviedol aj Krajský súd v Prešove, v rozhodnutí sp. zn. 12Co/119/2019, podľa ktorého „do celkových nákladov na základe ktorých sa vypočítava RPMN mal byť tak zahrnutý aj údaj o nákladoch na doplnkovú službu súvisiacou so spotrebiteľskou zmluvou, pretože z obsahu uzatvorenej zmluvy nijako nevyplýva, že žalovaná mala možnosť voľby pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a to v tom zmysle, že absentuje možnosť spotrebiteľskú zmluvu podpísať ale bez podpísania Pristúpenia k poisteniu. Uzatvorená zmluva nenasvedčuje, tomu, že by žalovaná ako spotrebiteľ nemusela uzavrieť takéto poistenie a dostala by úver za rovnakých podmienok, pretože v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť dohodnúť si úver aj bez poistenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj napriek tomu, že poistenie bolo obsiahnuté na samostatnej listine ešte neznamená, že žalovaná ako spotrebiteľka mala možnosť ho odmietnuť“.

29. Celková čiastka úveru ako obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 2 písm. h) ZoSÚ v zmluve o úvere je uvedená v sume 5.025 eur, ktorá suma sa zrejme skladá - zo súčtu násobku počtu a výšky splátok (60 x 83,75). Z uvedeného má súd za to, že celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť v sebe nezahŕňa poplatok za poistenie schopnosti splácať úver. Súd ale dospel k záveru, tak ako uviedol v bodoch 24 až 28, že do celkových nákladov bol žalobca povinný zahrnúť aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, keďže žalobca nepreukázal tú skutočnosť, že žalovaný mal možnosť pri podpise zmluvy o úvere odmietnuť uzatvorenie poistnej zmluvy. Pritom samotný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver je zahrnutý vo formulárovej zmluve o úvere, keď je nepochybné, že tento bol dojednaný vo výške 2,43 eur mesačne a z toho dôvodu aj mesačná splátka v Prehľade splátok úveru predstavovala sumu 86,18 eur (83,75+2,43). Z uvedeného mal súd zato, že celková čiastka, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť, nie je uvedená v správnej výške a správne mala byť uvedená suma 5.170,80 eur. Takýmto konaním došlo k nedodržaniu uvedenia zákonných náležitostí v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho je poskytnutý spotrebiteľský úver postihnutý sankciou bezúročnosti a je bez poplatkov, teda žalovaný je povinný vrátiť len istinu skutočne poskytnutého úveru.

30. Následne vykonaným kontrolným prepočtom výšky RPMN dospel súd k záveru, že táto je nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, keď pri sume pôžičky/úveru 3.000 eur a celkovej čiastke, ktorú musí klient zaplatiť 5.170,80 eur [60 (počet splátok) x 86,18 (splátka s poistením)] je táto vo výške 27,02 % a nie 25 %. RPMN je jedným z kritérií, ktoré ovplyvňuje spotrebiteľa pri výbere konkrétneho úveru, je preto nevyhnutné, aby výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená správne. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tak pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V zmluve o úvere je uvedená výška RPMN 25 %, teda v nižšej výške ako mala byť správne uvedená, z čoho vyplýva, že RPMN v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené aj z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ.

31. Súd ďalej poukazuje na ďalší dôvod bezúročnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, a to neposúdenie schopnosti splácať úver žalovanou ako spotrebiteľom zo strany veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ.

32. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 7 ods. 15 písm. b) ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

34. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ
a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

36. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukládajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

37. Veriteľ nesplní povinnosti stanovené mu zákonom o spotrebiteľskom úvere, teda nepostupuje s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ak vychádza len z objektívne nedoloženého osobného vyhlásenie dlžníka o jeho osobných, zárobkových a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť predpokladá údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, overiť.

38. Žalobca tvrdil, že pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať úver posúdil údaje o výške jeho príjmu. Uvedené tvrdenia žalobcu neobstoja. Z dokazovania súd zistil, že k posudzovaniu schopnosti žalovaného splácať úver pristúpil žalobca len formálne a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný citovaným ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu, by toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva záver, že žalobca poskytol žalovanému úver bez riadneho posúdenia jeho schopnosti úver splácať, keď žalobca na preukázanie toho, že riadnym a zákonným spôsobom preveril bonitu klienta nepredložil súdu žiadny dôkaz. V danom prípade zo strany žalobcu ako veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve sa uvádza, že žalovaný je zamestnaný na dobu neurčitú vo verejnom sektore, s čistým mesačným príjmom 1.100,-eur, pričom pôvodný veriteľ mu poskytol úver napriek uvedenému zisteniu a bez ďalšieho skúmania schopnosti splácať úver vo výške 3000,- eur v splátkach po 86,18 eur mesačne. Žalobca ani netvrdil, že vôbec skúmal, či žalovaný nemá nejaké ďalšie dlhy a v akej výške, nežiadal žiadne výpisy z účtov žalovaného, nenahliadol do príslušných registrov na preverenie rozsahu prípadných ďalších úverových záväzkov žalovaného, prípadne aké sú jeho životné náklady a či sa na ich úhradu spolupodieľal s inými osobami. Už len vyhlásenie žalovaného, že jeho mesačné finančné náklady sú vo výške 500 eur, bolo dôvodom na to, aby si žalobca overil rozsah a počet týchto finančných záväzkov, ďalej si preveril skutočnosť, či žalovaný svoje finančné záväzky riadne a včas plní, so zohľadnením toho, že žalovanému poskytuje ďalší úver, ktorý ho mal finančne zaťažovať ďalšou mesačnou splátkou vo výške 8 % jeho tvrdeného čistého mesačného príjmu. Žalobca sa spoliehal iba na tvrdenia uvedené žiadateľom o úver, pričom tieto neoveril a je zrejmé, že veriteľ hrubým spôsobom podcenil schopnosť splácať úver zo strany dlžníka. Uvedené postačuje na konštatovanie, že pôvodný veriteľ hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je potrebné považovať úver za bezúročný. Súd preto aj z tohto dôvodu posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov.

39. Keďže súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na úhradu zostatku poskytnutej istiny úveru. Preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť len rozdiel medzi skutočne poskytnutými úverovými prostriedkami vo výške 3.000 eur a splatenou sumou výške 1.121,80 eur a vo výroku I. priznal žalobcovi nárok na sumu 1.878,20 eur na istine. Súd zároveň priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške 5% ročne zo sumy 1.878,20 eur, počnúc dňom doručenia žaloby žalovanému. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (23.01.2020), kedy výška základnej úrokovej sadzby bola 0,00%. Keďže súd dospel k záveru, že požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy istiny je opodstatnená, priznal mu aj nárok na zaplatenie ním uplatňovaného úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 5% ročne od 23.01.2020 do zaplatenia, keďže žalobca nepreukázal, že oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru riadne doručil žalovanému pred podaním žaloby. Tvrdil síce, že žalovanému doručil oznámenie obyčajnou poštou, čo ale žalovaný poprel a súd považoval tvrdenie žalobcu za nepreukázané. Súd preto vychádzal z toho, že žalovaný sa o predčasnom zosplatnení úveru dozvedel z doručenej žaloby, preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania odo dňa 23.01.2020.

40. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že z právnej úpravy nevyplýva vôbec povinnosť doručiť oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, keďže už z predžalobnej výzvy má dlžník vedomosť o tom, že veriteľ úver predčasne zosplatní, ak neuhradí dlžné splátky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Uvedené ustanovenie nie je možné interpretovať izolovane, keď z jeho obsahu vyplýva, že právo predčasne zosplatniť úver môže veriteľ uskutočniť v súlade s postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Stratou výhody splátok je stav, keď v dôsledku delikvencie dlžníka, v zmysle omeškania so splnením niektorej splátky, a následnej legitímnej žiadosti veriteľa, nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. V režime § 565 nenastáva teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o

plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, resp. jej neupokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 OZ). Zákon pre túto žiadosť osobitnú formu nepredpisuje, avšak vzhľadom na jej účinky vo vzťahu k zmene obsahu záväzkového vzťahu je pri záväzkoch vzniknutých na základe písomných dohôd nevyhnutné zachovať písomnú formu (§ 40 ods. 2 OZ). V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu.

41. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Najskôr jeho splnomocnený zástupca uviedol, že pohľadávka sa premlčala 21.02.2019, neskôr tvrdil, že pohľadávka žalobcu sa premlčala 21.12.2018. Už zo skôr citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že v poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, teda len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá. Z tvrdení žalovaného vyplýva, že premlčacia doba začala plynúť omeškaním splátky splatnej 20.12.2015 (resp. 20.02.2016 podľa skoršieho tvrdenia žalovaného). Podľa prehľadu úhrad úveru bol žalovaný so splátkou splatnou dňa 20.12.2015 v omeškaní dva mesiace a 5 dní (so splátkou splatnou 20.02.2016 bol v omeškaní 5 dní). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nebol v omeškaní so splátkou splatnou 20.12.2015 viac ako tri mesiace, preto žalobca nemohol úver pre nesplnenie zákonných podmienok úver predčasne zosplatiť. Navyše, žalovaný túto splátku dodatočne uhradil. Preto premlčacia doba nezačala plynúť dňom 21.12.2015, (resp. 21.02.2016), keďže žalobca nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Až splátkou splatnou 20.10.2016 sa žalovaný dostal do omeškania, ktoré trvalo viac ako tri mesiace a túto splátku, ako ani ďalšie splátky, napriek predžalobnej výzve, ktorá sa dostala do dispozície žalovaného fikciou doručenia, žalovaný riadne a včas neuhradil. Zároveň žalobca vyzval žalovaného na jej úhradu a upozornil žalobcu na možnosť predčasného zosplatenia. Z uvedeného dôvodu premlčacia doba začala plynúť dňom splatnosti splátky splatnej 20.10.2016, pričom žaloba bola podaná ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Rovnako nie sú premlčané ani ďalšie splátky, ktorých splatnosť nastala po 20.10.2016 až do mimoriadneho zosplatenia úveru, ktoré sa do dispozície žalovaného dostalo dňa 23.01.2020.

42. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky v zákonnej paričnej lehote. Žalovaný síce navrhol, aby súd priznal žalovanému právo uhradiť pohľadávku v splátkach, ale na preukázanie svojich nepriaznivých majetkových pomerov, ktoré by odôvodňovali prípadné rozhodnutie súdu o povolení splátok neuviedol žiadne skutkové tvrdenia a svoje majetkové pomery nepreukázal. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. V neposlednom rade je však podstatným i preukázanie skutočností tvrdených žalovaným (najmä s ohľadom na osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného), ktorý žiada súd o priznanie výhody splátok, aby nešlo o svojvoľné rozhodnutie bez doloženia relevantných dôkazov preukazujúcich majetkové a sociálne pomery žalovaného. Žalovaný bol pritom zastúpený, pričom od zástupcu ako subjektu, ktorý opakovane koná a zastupuje spotrebiteľov v spotrebiteľských sporoch sa predpokladá náležitá znalosť na úrovni nevyhnutnej zastupovať spotrebiteľa pri ochrane jeho nárokov (čl. 11 ods. 3 Civilný sporový poriadok). Súd z uvedených dôvodov nevyhovел návrhu žalovaného na úhradu dlhu v splátkach.

43. V prevyšujúcej časti súd žalobu vo výroku II. zamietol. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie 2.838,45 eur a úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 2.838,45 eur od 04.03.2017 do zaplatenia. Súd zamietol nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 960,28 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.838,45 eur od 04.03.2017 do 22.01.2020 a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 960,25 eur od 23.01.2020 do zaplatenia.

44. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a podľa § 255 ods. 2 Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady

trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Súdne konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj konania o trovách konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, a teda pri posúdení nároku na náhradu trov konania, je potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná.

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, teda podľa pomeru úspechu a neúspechu sporových strán. Žalobca si žalobou uplatňoval nárok na vydanie istiny v celkovej sume 2.838,45 eur s príslušenstvom 5% ročne z dlžnej sumy od 04.03.2017, s tým, že príslušenstvo vyčíslené do dňa vyhlásenia rozhodnutia je vo výške 613,18 eur, celkovo tak vo výške 3.451,63 eur. Súd priznal žalobcovi nárok na istinu v celkovej výške 1.878,20 eur a úrok z omeškania vyčíslený do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo výške 134,30 eur, celkovo tak vo výške 2.012,50 eur. Súd zamietol nárok v celkovej výške 1.439,43 eur (960,25 eur ako zostatok istiny + 409,83 eur ako vyčíslený úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.838,45 eur od 04.03.2017 do 22.01.2020 + 69,35 eur ako vyčíslený úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 960,25 eur od 23.01.2020 do dňa vyhlásenia rozhodnutia). Žalobcovi tak priznal súd vo výroku III. nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 16,60 %, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 58,30% (2.012,50 eur/3.451,63 eur) a žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 41,70 % (1.439,43 eur/3.451,63 eur), celkový úspech žalobcu bol potom 16,60 % (58,30%-41,70%). O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).